

Znak: P-1.4131.57.2026.AA
Szczecin, 16 lutego 2026 r.

Rada Miejska Białogardu

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/158/2026 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 stycznia 2026 r. w sprawie *skargi dotyczącej działalności Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu*.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2026 r. Rada Miejska Białogardu podjęła uchwałę Nr XXII/158/2026 w sprawie *skargi dotyczącej działalności Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu*.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 3 lutego 2026 r.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr XXII/158/2026 została podjęta z naruszeniem art. 223 §1 w zw. z art. 229 pkt 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹, z następujących względów.

W dniu 16 grudnia 2025 r. do Rady Miejskiej Białogardu wpłynęła skarga na bezczynność Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu. Skutkiem wniesionego przez Skarżącego pisma, Rada Miejska Białogardu podjęła w dniu 28 stycznia 2026 r. uchwałę Nr XXII/158/2026. W §1 przedmiotowego aktu Rada postanowiła, że *uznaje się skargę (...) z dnia 16 grudnia 2025 r. na bezczynność Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu za bezzasadną*.

Aby wykazać istotne uchybienie w procedurze rozpatrzenia skargi z dnia 16 grudnia 2025 r. przez Radę Miejską Białogardu wyjaśnić na wstępie należy, że zagadnienia dotyczące rozpatrywania skarg na działalność podmiotów publicznych regulują przepisy Rozdziału 2, Działu VIII ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Określają one przedmiot skargi (art. 227), organy właściwe do rozpatrywania skarg (art. 229 - 230), możliwości przekazania skargi organowi właściwemu lub organowi niższego stopnia (art. 231 - 232), ewentualne skutki wniesienia skarg w sprawie indywidualnej (art. 233), w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne (art. 234 - 236), terminy załatwiania skarg (art. 237) oraz niezbędne elementy zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi (art. 238 i 239).

Ocena merytoryczna zaistniałego stanu faktycznego wymaga szczególnego odniesienia się do treści art. 229 pkt 1 ww. ustawy, z którego wynika, że *jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa*. W myśl natomiast art. 231 §1 ustawy *jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest*

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691).

niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Z powyższego bezsprzecznie wynika, że wojewoda jest organem właściwym do rozpoznania skargi złożonej w trybie art. 227 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczącej zadań i działalności rady gminy, chyba, że skarga dotyczy spraw finansowych (wówczas właściwa jest regionalna izba obrachunkowa). Jednakże, żaden z powyższych przepisów nie normuje wprost kompetencji do rozpoznawania skarg na działalność i zadania komisji powołanych przez radę. Kompetencji takiej nie normują także pozostałe zapisy art. 229 ustawy, ani przepisy szczególne.

Nie można wobec tego domniemywać, że w oparciu o art. 229 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (przywołany w podstawie prawnej uchwały Nr XXII/158/2026) rozpatrzenie skargi złożonej na komisję rady należy do organu stanowiącego gminy.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej², organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wspomniana zasada legalności zobowiązuje ograny władzy publicznej, a więc także organy samorządu terytorialnego, do działania na podstawie i w granicach prawa. W świetle powyższej zasady obowiązkiem organów stanowiących prawo jest respektowanie zakresu upoważnienia ustawowego, na mocy którego ustawodawca przekazał określony zakres spraw do unormowania organom jednostek samorządu terytorialnego. Oznacza to zarazem, że nie wolno domniemywać i w oparciu o inną rodzajowo kompetencję przypisywać ustawodawcy zamiaru, którego bezpośrednio nie wyraził³.

Powyższe nie wyklucza możliwości złożenia skargi na działania komisji rady. W takiej sytuacji, w ocenie organu nadzoru, skargę złożoną - jak w niniejszej sprawie - na działalność Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu - należy traktować jako skargę złożoną na Radę Miejską Białogardu. A co za tym idzie, organem właściwym do jej rozpatrzenia jest - na podstawie art. 229 pkt 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego - wojewoda.

Jak słusznie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny⁴ ocena działalności przewodniczącego powinna być traktowana jak ocena działalności rady gminy ze względu na wyłącznie funkcjonalny i organizacyjny charakter jego obowiązków. Nie ma podstaw prawnych, aby rozdzielać ocenę działalności przewodniczącego od całej rady. Wprawdzie argumentacja Sądu odnosi się do przewodniczącego rady, jednakże, podobnie jak działania przewodniczącego, tak działania komisji są nierozdzielnie powiązane z działalnością i trybem funkcjonowania rady.

W niniejszej sprawie, organ stanowiący Gminy Miejskiej Białogard po przeanalizowaniu złożonej skargi z dnia 16 grudnia 2025 r. na działanie Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu winien - zgodnie z art. 231 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego - niezwłocznie przekazać ją właściwemu organowi - Wojewodzie Zachodniopomorskiemu albo wskazać Skarżącemu właściwy organ.

Niezależnie od powyższego, uchwała Nr XXII/158/2026 obarczona jest także inną istotną wadą prawną. W toku postępowania nadzorczego ustalono bowiem, że w głosowaniu nad przyjęciem tego aktu wzięli udział radni - członkowie Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu - tym samym uczestniczyli w rozstrzygnięciu sprawy bezpośrednio ich dotyczącej.

Tymczasem, w myśl art. 25a ustawy o samorządzie gminnym *Radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego.*

² Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

³ Patrz wyrok z dnia 10 maja 1994 r., sygn. akt W 7/94, OTK 1994/1/23.

⁴ Wyrok NSA z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1362/18

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że pod pojęciem interesu prawnego rozumie się osobisty, konkretny i aktualny prawnie chroniony interes, który może być realizowany na podstawie określonego przepisu, bezpośrednio wiążący się z indywidualnie i prawnie chronioną sytuacją strony⁵.

Interes prawny może wynikać zarówno z przepisów prawa materialnego, jak i prawa procesowego oraz ustrojowego. Każdy z tych przepisów może kształtować uprawnienia i obowiązki jednostki. Interes prawny radnego nie ogranicza się do jego uprawnień i obowiązków wynikających jedynie z prawa materialnego lub procesowego, lecz obejmuje także sferę ustrojową, w której radny wykonuje swoje funkcje publicznoprawne⁶.

W niniejszej sprawie istnienie interesu prawnego w głosowaniu nad uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Komisji Rewizyjnej po stronie radnych, którzy tworzą tę Komisję nie może budzić wątpliwości. Kolizję interesów powoduje, z jednej strony, bycie członkiem ww. Komisji, której dotyczy poddana pod głosowanie skarga powszechna, z drugiej zaś uczestnictwo w głosowaniu Rady Miejskiej, która – pomimo, że nie była organem właściwym – rozpatrzyła skargę na działalność Komisji⁷.

Radni, członkowie Komisji są niewątpliwie zainteresowani korzystnym dla siebie orzeczeniem Rady Miejskiej Białogardu, tj. uznaniu skierowanych wobec nich zarzutów za bezzasadne. Podkreślić przy tym należy, że sam udział w głosowaniu nad uchwałą radnych, którzy z mocy art. 25a ustawy o samorządzie gminnym powinni być z niego wyłączeni, przesądza o istotnym naruszeniu prawa przez ten akt.

Z powyższych względów, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII/158/2026 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 stycznia 2026 r. w sprawie *skargi dotyczącej działalności Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej Białogardu*.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Wicewojewoda Zachodniopomorski

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Bartosz Brożyński

⁵ Por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2012 r., sygn. akt II SA/Lu 74/12.

⁶ Por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 września 2002 r., sygn. akt II SA/Wr 1498/02, wyrok WSA w Łodzi z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn.

akt III SA/Łd 1121/15, wyrok WSA w Kielcach z dnia 6 września 2023 r., sygn. akt II SA/Ke 424/23.

⁷ Por. wyrok WSA w Łodzi z 30 grudnia 2015 r. sygn. akt III SA/Łd 1121/15.